

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker udvalget for den meget positive indstilling, ud fra hvilken man har behandlet dette lovforslag. Der har været en meget levende forståelse af, at vi her stod over for en opgave, som skulle løses, og som vi også søgte løst inden for det meget stramme byggeprogram, vi har i samfundet i øjeblikket.

Må jeg først gøre en bemærkning om samarbejdet med folkeskolen. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Holger Hansen sagde, at der godt kunne rejses det spørgsmål, om vi nu sørger for, at vi ikke overlapper hinanden, og om der er passende mulighed for en udbygning af særundervisningen i folkeskolen. Jeg mener imidlertid, at de erklæringer, vi har fremskaffet dels fra socialministeriet, dels fra undervisningsministeriet, viser, at vi har et sådant samarbejde om disse ting, at vi når et tilfredsstillende resultat. Jeg kan for øvrigt sige, at det er et samarbejde, som vil være løbende, fordi der hele tiden sker forandringer, jeg havde nær sagt fra den ene kommune til den anden, fra en stor kommune til en landkommune o. s. v.

Hvad angår ændringsforslaget, har jeg ment, det ville være rigtigt i situationen at strække byggeperioden med 1 år. Hvis vi går den vej, at vi kan få helt industrielt fremstillet byggeri, skal vi nødvendigvis have fastlagt rytmen over flere år, men når vi alle ved, at vi skal strække byggekapa- citeten i samfundet, så må vi hellere på forhånd sige, at vi tager 1 år mere.

Hvad angår byggesystemet, som man nu diskuterer, er situationen jo den, at det ved siden af at være et økonomisk spørgsmål — hvad er billigst i den givne situation? — er et arbejdskraftsspørgsmål, og når vi skal opfylde lovens bestemmelser om undervisningspligt, skal vi altså finde frem til at bygge skoler uden i væsentlig grad at beslaglægge den sædvanlige byggehåndværkskapacitet. Det er det, den nedsatte arbejdsgruppe har søgt at finde frem til, og hvis resultat udvalget har set ved den prøveopstilling, vi har her i Københavns omegn.

Det er ikke alene — men selvfølgelig også — et spørgsmål om prisen; det er også et spørgsmål om at gå væk fra den traditionelle form at bygge på og gå over til en anden form, hvor vi råder over en bygge-

kapacitet, som i dag ikke tages i anvendelse.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Chr. Madsen, at vi befinder os jo i en lidt mærkelig situation her. Vi har alle sammen oplevet, at de traditionelle byggehåndværkere, der bygger af mursten, svende og mestre og teglværker i fællesskab, protesterer, når man vil gå over til cementbyggeri. Nu står vi i den situation, at det er cementbyggerne, der med det ærede medlem hr. Chr. Madsen som talerør vil søge at hindre, at vi går et skridt videre med hensyn til nye byggete- metoder, og det tror jeg ikke er rigtigt. Det, vi kan sige om det, er, at hvor vi har den største „lettelse“ for arbejdsmarkedet, er inden for de ikke-faglærte. Det behøver ikke absolut at være cementarbejdere, det kan også være fabrikarbejdere eller andre ikke-faglærte, og i den grad, vi kan drage dem ind i byggeprocessen, når vi en fordel ved det.

Jeg skal sige generelt til de ærede ord- førere, at det er givet, at de henstillinger, der er rettet både i udvalget og også her, om at tage hensyn til de mange henven- delser, bemærkninger og beregninger, der er kommet, vil blive taget ind i overvejelserne, når vi endeligt skal anbefale, hvilken vej man skal gå. Men jeg vil stadig væk have det synspunkt fremhævet, at der, som det blev sagt, her er tale om et pionerarbejde, hvor man søger helt nye metoder, som også godt kan komme skolebyggeri, boligbyggeri og andet til gode.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross spurgte, om undervisningsministeren var opmærksom på dette. Jeg tror, det ærede medlem gerne ville have haft et svar af ministeren selv; men jeg kan sige, at det ligger sådan, at den højtærede undervisningsminister var medlem af denne arbejds- gruppe, indtil han blev minister. Han har deltaget meget positivt i dette arbejde, og selv om han nu har nedsat en særlig arbejds- gruppe, er der slet ingen tvivl om, at netop det arbejde, han tidligere har været med til at udføre, indgår i de overvejelser, han må gøre sig.

Jeg takker udvalget for indstillingen, og jeg håber, at byggesituationen vil forme sig sådan, at vi inden for en rimelig tid kan komme i gang med at løse denne opgave.